

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012109
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117012109.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného Y. U., nar. XX.XX.XXXX pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/80/2017 zo dňa 16.4.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.10.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. U., nar. XX.X.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 16.4.2019 Okresný súd Trnava pod sp. zn. 9T/80/2017 uznal obžalovaného Y. U. vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v dobe od 14.20 hod do 17.50 hod dňa 19.03.2017 v obci S., neoprávnene preskočil oplotenie rodinného domu na ulici N. XX, ktorý je vo výlučnom vlastníctve poškodenej JUDr. S. X., následne prešiel pred vchodové dvere do uvedeného rodinného domu, odkiaľ odcudzil voľne položené 1 ks hlavný výmenník atmosférického kotla značky Beretta Ciao 2310 a 1 ks hlavný výmenník atmosférického kotla značky Beretta Mynute 2002572 spolu v hodnote 70,- eur, načo opätovne preskočil oplotenie a odišiel na neznáme miesto, čím vlastníkovi uvedených vecí, poškodenému W. A., spôsobil škodu vo výške 70,- eur. Za to obžalovanému prvostupňový súd uložil podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prvostupňový súd mal z vykonaného dokazovania jednoznačne za preukázané, že sa obžalovaný neoprávnene vnikol do obydlija poškodenej JUDr. S. X. a to prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu (preskočenie oplotenia rodinného domu), čím bola konaním obžalovaného naplnená skutková podstata prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Úmysel obžalovaného prvostupňový súd vyhodnotil ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel preskočením oplotenia rodinného domu odcudzit' tam voľne položené výmenníky, pričom mal vedomosť, že k svojmu konaniu nemá súhlas poškodeného. Vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu, naplnenie kvalifikačného znaku a opakované trestnoprávne postihy obžalovaného, nebolo možné podľa prvostupňového súdu v prípade obžalovaného vyhodnotiť nebezpečnosť spáchaného prečinu ako nepatrnú.

Vo vzťahu k výroku o treste prvostupňový súd okrem iného uviedol, že bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že obžalovaný už bol odsúdený (napr. odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 29.29.2016 sp. zn. 5T/64/2016). Prvostupňový súd nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný nenahradil spôsobenú škodu dobrovoľne, keď k vráteniu výmenníkov prišlo

za asistencie polície, keď obžalovaný už nemal inú možnosť a rovnako nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný aktívne nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasnení jeho trestnej činnosti a jeho priznanie sa k spáchaniu trestného činu bolo zohľadnené pri priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona tak prvostupňový súd dospel k záveru, že nie je potrebné upravovať zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody stanovená (od 1 do 5 rokov) slobody, nakoľko pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je vyrovnaný (1:1).

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije, okolnosti prípadu a spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, dospel prvostupňový súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka (na spodnej hranici trestnej sadzby) nevyhnutný, a to najmä s poukazom na tú skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia a výkony trestov za tieto trestné činy nenaplnili svoj účel, a preto je podľa názoru prvostupňového súdu možné dovŕšiť nápravu obžalovaného len najprísnejším trestom, a to trestom spojeným s odňatím slobody. Vzhľadom na recidívne konanie obžalovaného nie je spôsobilý naplniť účel trestu žiadny z alternatívnych trestov. Keďže obžalovaný bol počas 10 rokov pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 30.01.2007, sp. zn. 1T/1/2006) zaradil prvostupňový súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Takto uložený trest, podľa názoru prvostupňového súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Rodinné pomery obžalovaného, na ktoré poukazoval, boli zohľadnené pri určení výmery trestu odňatia slobody.

Voči výroku o treste predmetného rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Štefana Slováčika tým, že uložený trest považuje za neprimerane vysoký a prísny. Poukázal na to, že vzhľadom na jeho priznanie sa ku skutku mu má byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, zároveň v súčasnosti vedie riadny život, škodu ktorú spôsobil - nahradil, pričom táto škoda je vzhľadom na nepomer medzi následkom a trestom nepatrná. Tieto skutočnosti je potrebné podľa obhajoby aj vzhľadom na rodinné pomery obžalovaného priradiť k poľahčujúcim okolnostiam. Poukázal tiež na mieru spoločenskej nebezpečnosti a na to, že judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva ako i Ústavného súdu Slovenskej republiky v prípadoch dlhšieho časového odstupu od spáchania trestného činu do právoplatného skončenia trestného stíhania reaguje miernejším postihom páchatelia trestného činu. Má za to, že v prípade obžalovaného existuje perspektíva bezúhonného života a aj alternatívny trest (peňažný trest, trest povinnej práce, trest domáceho väzenia) postačí na jeho nápravu a ochranu spoločnosti. Na základe uvedeného obhajoba navrhla, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel.

Prokurátor proti rozsudku odvolanie nepodal.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 8.10.2019 v neprítomnosti obžalovaného a poškodenej, pričom obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený, t. j. jeho účasť na verejnom zasadnutí z pohľadu súdu nebola nevyhnutná (v opačnom prípade by bol na verejné zasadnutie predvolaný) a zároveň bol poučený v zmysle § 120 ods. 2 Trestného poriadku. Hoci obžalovaný deň pred verejným zasadnutím požiadal prostredníctvom svojho obhajcu o odročenie verejného zasadnutia s tým, že doložil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti od 3.10.2019, avšak

nepredložil súdu aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na verejnom zasadnutí bez ohrozenia jeho života alebo závažného zhoršenia jeho zdravotného stavu a preto nesplnil podmienky (uvedené v ustanovení § 120 ods. 2 Trestného poriadku) účinného ospravedlnenia sa z verejného zasadnutia. Na verejné zasadnutie sa dostavila zástupkyňa krajskej prokuratúry ako i obhajca obžalovaného.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch, teda aj vo výroku o treste, považuje za správny a zákonný. Trest zodpovedá požiadavkám individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Pokiaľ by obžalovanému bol uložený alternatívny trest, tento by sa minul účinkom, nemal by na prevýchovu obžalovaného žiadny vplyv, a preto navrhla jeho odvolanie ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že pokiaľ ide o neprítomnosť jeho klienta, on manželku obžalovaného poučil, že je potrebné k potvrdeniu o dočasnej pracovnej neschopnosti priložiť aj potvrdenie lekára, táto mu však uviedla, že lekár odmietol vydať takéto potvrdenie, že to nie je povinný vydávať. Pokiaľ ide o výrok o treste, tento považuje za nezákonný z dôvodu, že trest uložený obžalovanému je neprimerane prísny, poukázal na jeho osobné pomery, na spoločenskú nebezpečnosť trestného činu, a preto má za to, že v tomto prípade by účel trestu naplnil aj buď peňažný trest, trest povinnej práce, alebo trest domáceho väzenia. Preto navrhol, aby odvolací súd výrok o treste zrušil a obžalovanému uložil primeraný alternatívny trest, ktorý bude zodpovedať požiadavkám individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu čo do (napadnutého) výroku o treste.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si v podstatných častiach osvojuje.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obhajoby, že obžalovanému mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona ako i ďalšie poľahčujúce okolnosti s ohľadom na to, že v súčasnosti vedie riadny život a spôsobenú škodu nahradil, odvolací súd uvádza, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona obžalovanému prvostupňovým súdom priznaná bola, teda táto námietka je bezpredmetná.

Čo sa týka vedenia riadneho života, tak túto skutočnosť je možné ako poľahčujúcu okolnosť zohľadniť vtedy, ak obžalovaný riadny život viedol pred spáchaním trestného činu a nie až po ňom, pričom však je, aj s poukazom na register trestov obžalovaného, zrejme, že riadny život pred spáchaním žalovaného skutku nevedol.

Ohľadom zohľadnenia skutočnosti, že obžalovaný spôsobenú škodu nahradil, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie prvostupňového súdu, v ktorom tento správne uviedol, že uvedenú okolnosť nemožno zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný nenahradil spôsobenú škodu dobrovoľne, keď k vráteniu výmenníkov prišlo za asistencie polície, keď obžalovaný už inú možnosť ani nemal.

Čo sa týka zohľadnenia časového odstupu medzi spáchaním žalovaného skutku a právoplatným odsúdením páchatel'a za predmetný skutok, odvolací súd uvádza, že od spáchania skutku dňa 19.3.2017 doposiaľ neuplynulo také dlhé obdobie, ktoré by malo mať v tomto prípade významný vplyv na ukladaný trest.

K zohľadneniu rodinných pomerov páchatel'a ako i k účelnosti použitia alternatívnych foriem trestov vo vzťahu k obžalovanému, na ktoré taktiež obhajoba poukazuje v odvolaní, odvolací súd uvádza, že s týmito okolnosťami sa veľmi správne vysporiadal už prvostupňový súd, keď uviedol, že vzhľadom na opakované recidívne správanie sa obžalovaného, uloženie akéhokoľvek alternatívneho trestu by nesplnilo účel a rodinné pomery obžalovaného boli zohľadnené vo výške uloženého trestu, keď bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa čo do napadnutého výroku o treste za správny a zákonný, krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.